

Ekolojik limit aşımlandı. Endüstriyel stratejiler bize bir çıkış yolu gösterebilir.

Andrew Simms

İnsanoğlunun gezegenden talepleri sürdürülebilir değil. Yenilenebilir enerjiye yatırım politikaları, yeşil işler ve sıfır emisyonlu konutlara ihtiyacımız var.

8 Ağustos 2016 tarihinde, doğanın o yıl içinde yenileyebileceği ve absorbe edebileceğinden daha fazla kaynak tüketip, daha fazla atık üretmemizin sonucunda dünya “[ekolojik limit aşımı](#)” dönemine girdi. Bu referans noktasına her geçen yıl daha da erken bir tarihte meydana ulaşıyor ve bu büyük oranda (%60’ı) küresel emisyona yol açan karbon emisyonlarıyla ilişkili. Gerçekten de, Birleşik Krallık’ın iklim değişikliğiyle mücadelede dünya lideri olduğuna dair var olan tüm kanılar, hükümetin [birkaç gün önce sessiz sedasız](#) açıkladığı son rakamlarla birlikte yok oldu. Bu son veriler karbon ayak izimizin, tükettiğimiz her şeyin emisyonlarını da hesaba dahil ettiğimizde, sıkça kullanılan diğer resmi verilerin ileri sürdüğü gibi azalmadığını, aksine arttığını ortaya koydu.

Isı, deniz seviyeleri ve karbon yoğunluğu miktarlarının modern insan topluluklarının daha önce görmedikleri seviyelere ulaşmasıyla birlikte her ay iklim rekorları kırılmakta. Durum artık fiziksel etkiler kaçınılmaz olana kadar erteleyebileceğimiz bir sorun olmaktan çıktı; hükümetin kendi danışmanları iklim değişikliğinin temel altyapılar üzerinde bir domino etkisine yol açacağına dair uyarıyor. Önemli bir uluslararası “iklimin durumu” raporuna göre ısılar, deniz seviyeleri ve karbon dioksit oranlarının tümü 2015 yılında aşırı hava koşulları yaşanırken rekor seviyelere ulaştı.

Tam da bunların üzerine, on yıllardır süregelen serbest piyasa ekonomisi stratejilerini bir kenara bırakacağını resmen açıklayan ve belirgin [endüstriyel stratejiler](#) içeren piyasa müdahalesini savunan Theresa May’in başında oturduğu yeni bir yönetimimiz oldu. Son yılların Muhafazakar Parti’si için hayal edemeyeceğimiz, isminde iş ve enerjinin yanında bu hedefi de yücelten, bir yeni daire bile kuruldu.

Artık Birleşik Krallık’ın çevreciliğe hızlı bir geçiş yapma ihtiyacını karşılayacak olanakları da mevcut; bir ekonomik teşvike ihtiyaç olduğu gerekçesi ve bunun başarmanın yolu olan siyasi itici güç potansiyeli. Ancak, aradaki ilişki hala kurulmadı. Endüstriyel strateji, riskten korunma ve fırsat yakalamaya dair uzun dönemli bir vizyona sahip olmayı gerektirir ve istihdam yaratmak, ekonomiyi finansmana olan aşırı bağıllığından kurtararak yeniden dengelemek ve [Paris İklim Anlaşması](#) doğrultusunda sıfır karbona geçiş için pratik adımları bugün atmaya başlamak anlamına gelir. [İklimbilimci Profesör Kevin Anderson](#)’a göre endüstriyel strateji, enerji talebinde acil ve önemli düşüş ve “[yanında Marshall tarzında sıfır karbon enerji tedarikine geçişi](#)” gerektirmekte.

Ancak, Birleşik Krallık’ın endüstriyel stratejisi hakkında şu ana kadar elde edilen tek ayrıntı bunun “düzgün” olacağı ve verimliliğe (daha az kişinin daha fazla üretim yapmasına) ve büyümeye (tüketimde genel bir artış) odaklanacağı. Bu kadar basit bir yaklaşım karşı karşıya kaldığımız gerçek sorunları çözmeyeceği gibi, bunları daha da derinleştirebilir. Eğer May hükümeti alışlagelenin dışına çıkmaz ve maliyetlerin düştüğü ve istihdamın yatırım miktarına oranının yüksek olduğu yenilenebilir enerji gibi hızla büyüyen sektörlerle odaklanmaz, ve daha önceleri endüstriyel strateji olarak kabul edileni uygulamakla yetinirse, tarihsel olarak

hükümet tarafından teşvik verilen ve desteklenen havacılık ve motor endüstrisi gibi enerji yoğun, ihracat sektörlerine doğru dümen kıracağı muhtemeldir.

Bu bir hata olacaktır. Avrupa’da ulaşım emisyonları artıyor. Bu alanlardaki büyüme, yıkıcı iklim değişikliğini önleme ve halk sağlığı ve yaşamaya elverişli bir çevre ile uyumlu değil. Ve başka, daha güzel fırsatlar mevcut.

Yenilenebilir enerji iyi durumda. Her yıl küresel enerji arzına, tüm fosil yakıtların toplam kapasitesinden daha fazla yenilenebilir enerji kapasitesi eklenmekte. Ancak istikrarsız politikalar Birleşik Krallık endüstrisini istikrarsızlaştırdı ve şirketlerin kapanmasına neden oldu. Yenilenebilir enerji konusunun önde gelenleri, yatırım azlığı ve düzgün endüstriyel strateji eksikliğinin fosil yakıtların başarısız olduğu ya da mecburiyetten çıkışlarının planlandığı alanlara girmek için mücadele vermeleri gerekeceği anlamına geldiğine dair endişeliler. [Güneş enerjisi girişimcisi Jeremy Leggett](#), 2015 yılıyla karşılaştırıldığında 2016 yılının ilk yarısında yenilenebilir enerjiye yapılan küresel yatırımların dörtte bir oranında azaldığına dikkat çekiyor.

Fırsat ve gereksinimi bir arada barındıran bir diğer alan ise konut sektörü. Yeni, düşük maliyetli, sıfır emisyonlu konutlar inşa etme ve Birleşik Krallık’ın geniş konut stokunu yenileme görevi finansal krizin en yoğun olduğu dönemde, 2008’de yapılan bir [gerçek yeşil “yeni anlaşma”](#) çağrısının merkezinde yer alıyordu. Bu yeni anlaşmanın birçok faydaları arasında sayısız yeşil iş yaratılması, enerji fakirliğinin azaltılması, halk sağlığında düzelme, daha düşük emisyonlar ve yeni beceriler kazandırılmış bir nesil öngörülüyordu.

Şu anda ekonomiye dair endişeler artmakta. Kısa süre önce, İngiltere Merkez Bankası Başkanı Mark Carney, faiz oranlarının düşürülmesi hakkında “gereken her türlü önlemi” alacağını açıkladı. Ancak bir endüstriyel strateji faiz oranları ya da parasal gevşeme modeliyle bankacılık sistemine para enjekte etmekten daha fazlasını gerektiriyor.

Endüstriyel strateji, ucuz parayı iyi şartlarda ve uzun vadeli olarak sürdürülebilir bir endüstriyel geleceği temsil eden sektörlerle ulaştırmak ve bu vizyona uymayan sektörler için hayatı daha pahalı kılmak anlamına geliyor. Ortak çevremiz ve ekonomimizin karşı karşıya kaldığı tehditlerin karşısında, ülkenin yeni endüstriyel politikasını desteklemek için aslında bir ekolojik faiz oranı ve bu ikisi arasındaki farkı kavrayabilecek bir yatırım stratejisine ihtiyacımız var.

Birleşik Krallık’ın ekonomik geleceği ve süregelen politik tartışma, bağımsızlığa duyulan bir isteğin neticesi olarak şekilleniyor ancak çevresel ve kaynak bağımlılığımız gerçekliğini de göz ardı edemeyiz. Doğal kaynaklara olan talebimiz, Birleşik Krallık’ın ekosistemlerinin sağlayabileceğinden yaklaşık dört kat fazla.

[Küresel Aya İzi Ağı'ndan \(Global Footprint Network\) Mathis Wackernagel](#) gezegenin temin ettiği sınırlar içinde yaşamayı kabul edemeyişimizin politikacıların [“en son kaybeden olmak” yaklaşımının](#) bir sonucu olduğu konusunda endişeli. Wackernagel’a göre, “Bir yol görmeden, riski kabul etmeyecek ve bu konuda eyleme geçmeyecekler”.

Endüstriyel stratejinin en birincil tanımı risklerin arasından seyredecek bir yol haritasına sahip olmak demek. Artık Birleşik Krallık birçok tehlikeden sıyrılmak ve daha da güçleneceği bir endüstriyel strateji kullanma fırsatına sahip. Bu fırsatı kullanacak mı?